

málsins löglega leiðandi kostnað, þar á meðal málsfærslulaun til sóknara og svaramanns fyrir yfirdóminum, málaflutningsmannanna Guðmundar Pálssonar og Páls Melsteðs, 12 kr. til hvors.

Ídæmd iðgjöld ber að greiða innan 8 vikna frá löglegri birtingu dóms þessa og honum að fullnægja undir aðför að lögum.

Nr. 34/1877:

Rjettvísing

gegn

Þorbjörgu Jóhannesdóttur.

Ályktun:

Enda þótt ekkert sje fram komið í sök þessari, sem á verulegán hátt veiki framburð hinnar ákærðu, Þorbjargar Jóhannesdóttur, um að hún hafi nóttina milli 11. og 12. septbr. f. á. fætt á laun og líflátið barn sitt, er á hinn bóginn ástæða til þess, að ítarlegri upplýsinga sje leitað um ýms atriði, sem gætu miðað til þess að ljósara verði um afbrot hinnar ákærðu.

1. Í því efni er nauðsynlegt, að presturinn Guðmundur Bjarnason og kona hans sjeu nákvæmlega yfirheyrð fyrir rjetti um þau atriði, sem tjeður prestur hefur skýrt frá í brjefi til prófdómarans dags. 13. septbr. f. á., þar á meðal um atvik þau, sem orðið hafi til þess, að grunsemd fjell á hina ákærðu um það, að hún hefði fætt á laun, sem og sjerhvern annan viðburð og álit, sem ofannefnt brjef inniheldur. Enn fremur ætti prófdómarinn að grenslast eptir, hverjar skýrslur þeir, sem voru á sama heimili og hin ákærða, eða aðrir, sem hafa haft kynni af ákærðu, geti gefið, bæði um það, hvort hún hafi verið vanfær, og hverjar aðfarir

- hennar hafi verið um það leyti að hún skýrir frá, að hún hafi fætt á laun. Þar á meðal þarf að yfirheyra húsmóðir hinnar ákærðu, eigi einungis um ofan tjeð atriði, heldur og um það, hvort hún hafi heyrt hina ákærðu segja, að «það, sem hún gengi með, ekki mundi lengi verða ómagaháls á».
2. Talsmaður hinnar ákærðu í hjeraði hefur látið í ljósi, að sálarástand hennar sje svo, að vafi megi vera á, hvort hún hafi verið með því ráði, að hún verði sakfelld, og talið til þess nokkur atvik, án þess að upplýsinga hafi verið um það leitad, þar sem dómariinn þó á hinn bóginn vottar, að hún hafi «greitt greinileg svör og virzt fullkomlega vera með óskertu ráði». Þar eð þetta álit dómaraans ekki er nægilegt, þarf að útvega nákvæmari upplýsingar um sálarástand hinnar ákærðu þar á meðal með álitu eða vottorði hjeraðslæknis og sóknarprests, svo að um sakhæfi hennar verði dæmt.
 3. Þar rannsóknarprófin ekki bera með sjer, að yfirsetukona eða læknir hafi skoðað hina ákærðu um það leyti rannsóknarprófið fór fram, en nokkur ástæða er til að álíta, að hjeraðslæknirinn hafi verið við það staddur, ber að útvega skýrslu þeirra með tilgreindum ástæðum um það, hver atvik að þeirra álitu sje fyrir hendi, sem lúti að því, að hin ákærða hafi fætt á laun.
 4. Enn fremur ber undirdómaranum að útvega þær frekari upplýsingar, sem framhald rjettarprófsins kann að gefa tilefni til.

Því ályktast:

Undirdómaranum ber að útvega þær áskildu upplýsingar svo fljótt sem verða má.